

— II tromesečje —

1. »SLEDI ME«

»I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.« (Jovan 10,4)

Grupu turista koja je putovala po Bliskom istoku vodič je upozorio da posmatraju dobrog pastira. »Pastir nikada ne tera svoje ovce, već ih vodi«, rekao je vodič. Zato su čekali priliku da to vide. Međutim, prva grupa ovaca koju su ugledali nije bila vođena, već terana i to štapovima, kamenjem i povicima. Proverili su sve da bi videli šta se to dogodilo sa pastirskim poslom i saznali da su se namerili na grupu ovaca koju su terali mesari.

Isus je rekao: »Ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.« (Matej 16,24) Naglasio je da ovce slušaju glas pastira koji poznaju i idu za njim. (Jovan 10,4) Kazao je: »Ko meni služi, za mnom nek ide.« (12,26) Bogatog mladića pozvao je da proda sve što ima i pođe za Njim. (Matej 19,21) A svoje učenike pozvao je da pođu za Njim kako bi postali lovci ljudi. (4,19) Kad sledimo nekoga u koga imamo poverenja, to je sasvim suprotno od neodlučnog, usiljenog ili prinudnog hoda za nekim. Isus nas poziva da Ga sledimo. U Otkrivenju 14,4. vidimo grupu ljudi koji su tako tesno povezani sa Onim koji je i Pastir i Jagnje da idu za Njim kuda god On krene.

Luka 9,57-62 govori nam o grupi koja je imala teškoća sa mišljenjem da treba da sledi Isusa. Oni su se izgovarali. Imali su nešto

drugo što su želeli umesto toga. A Isus im je pokazao da ne mogu imati podeljena srca. Oni koji idu za Njim moraju Mu biti potpuno odani. Ključ je u tome da se od njih traži da Ga slede. 1. Petrova 2,21 kaže: »Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas i nama ostavi ugled da idemo njegovim tragom.«

Samo Sveti Duh zna pogodno vreme za svaku dušu. Mi to ne znamo; moramo dozvoliti Njemu da obavi svoj posao. On je onaj koji mora da dovede svakoga od nas do odluke. A osnova svake odluke je odluka da sledimo Hrista. Odluka je značajna samo u tim okvirima. Kad smo izabrali da sledimo Hrista i naučili da sledimo Njegov glas, On nas može voditi ka bilo kojim drugim odlukama koje od nas želi. Sveti Duh vodi ovakvog pojedinca naročito u odlučivanju da sledi Hrista i nastavljanju da Ga sledi dan za danom. Subotni dan je veliki blagoslov jer nam omogućava da se izložimo uticaju Božjeg Duha više nego bilo kog drugog dana. Iskoristimo zato prednost i priliku koja nam je data.

2. POMAZANJE ZA SLUŽBU

»Nego ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.« (Dela 1,8)

Delo Svetoga Duha je i da daruje silu za svedočenje, silu za službu. Obećanje sile po silasku Svetog Duha ispunilo se odmah nakon vremena čekanja u Jerusalimu posle Isusovog vaznesenja. Isus je rekao svojim učenicima da čekaju dok se nešto ne dogodi. Naravno, nisu bili u stanju da znaju tačno šta. Bilo je to nešto neodređeno, tako da su teško mogli da znaju kad treba da prestanu da čekaju! Tako činjenica da je Isus kazao: »Čekajte dok ne primite« pokazuje da su očigledno mogli da očekuju nešto stvarno što će se dogoditi.

Postoji li nešto što još nismo iskusili u punini u naše vreme? »Silazak Svetoga Duha na Crkvu očekuje se kao stvar budućnosti; međutim, prednost Crkve je da ga doživi sada. Tražite ga, molite se za njega, verujte da ćete ga primiti. Mi ga moramo primiti, a Nebo čeka da nam ga podari.« (Evangelizam, str. 527) Da li ste već razmišljali o

poznom daždu? Pozni dažd je poslednje izlivanje Duha. Ono će doći samo na one koji su se već pokorili Bogu i kojima je potrebna sila da završe započeti posao spasavanja ljudi, odnosno onima u kojima Duh već živi i deluje. Pozni dažd ne služi našem obraćenju već osnaživanju onih koji su već obraćeni. Kad je Sveti Duh dat u svojoj punini, dat nam je da nas učini svedocima za Hrista kako bismo sa drugima delili Njegovu ljubav koju smo i sami već dobro upoznali. Molimo se i ovog jutra za taj veliki i neophodan dar.

3. DAROVI ZA SLUŽBU

»A za duhovne darove neću vam, braćo, zatajiti.« (1. Korinćanima 12,1)

Delo Svetoga Duha je da nas osnaži za službu. Ovde se vidi natprirodno ispoljavanje Svetog Duha. Takvim delovanjem Duha daju se duhovni darovi. Tu srećemo proroštvo, darove jezika, isceljivanja i natprirodne pojave. Natprirodno izlivanje Duha uvek se daje za službu.

Niko nije primio darove Duha koji osposobljavaju za službu, a da nije primio rodove Duha očišćavajućim delovanjem Svetog Duha.

Ako budete proučavali o darovima Svetoga Duha otkrićete da se oni nikada ne daju da promene nečiji život. Oni nisu tu da nas učine svetima ili da nas usreće. Oni su tu da nas učine korisnima. Rodovi Duha su ti koji deluju na promenu života.

4. OČEVICI

»Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.« (1. Jovanova 1,3)

»Sigurno ne želite da snimate razgovor sa mnom za vaš televizijski program«, rekao je jedan čovek drugom. »Treba vam neko mlad i

fotogeničan, a ja to nisam.« »Baš vi nam trebate«, odgovorio je drugi, »vi ste lično poznavali osobu o kojoj želimo da snimimo emisiju.« Zatim je nastavio: »Gospodine, kad treba ispričati događaje iz života neke osobe, nema zamene za očevica.«

Kad hrišćani govore o svojoj veri u Isusa Hrista često je to »svedočenje vere«. To su reči koje uzimamo iz Biblije. Apostol Jovan je zapisao:

»I život se javi, i vidjesmo, i svjedočimo, i javljamo vam život vječni, koji bješe u Oca, i javi se nama; Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.« (1.Jovanova 1,2.3)

Ako ste prihvatili i upoznali Isusa Hrista kao svog ličnog spasitelja i iskusili Njegovu ljubav, milost i oprostjenje, možete nekome da govorite o Njemu. Mladost, lepota i teološko obrazovanje se ne traže. Kad hoćete nekome da kažete kako Isus može da preobrazi nečiji život, a što je učinio i vama, nema zamene za svedočenje iz prve ruke, od očevidaca kao što ste vi.

I zato, krenimo, pozvani od Boga, otkupljeni dragocenom Isusovom krvlju, da propovedamo Božju ljubav, milost i oprostjenje. Ta krv nam je omogućila i da danas budemo ovde i zato Ga proslavimo jer je toga dostojan.

5. RADIMO ZAJEDNO

»Potom reče Bog: Da načinimo čovjeka po svom obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji.« 1. Mojsijeva 1,26

Verovatno ste nekada imali priliku da pravite sa decom nešto što je njima veoma važno. Možda je to bila igračka ili nešto ozbiljnije poput maketa automobila ili aviona. Deca uživaju kada odrasli rade sa njima, a verujem i da stariji imaju blagoslova u tom zajedničkom radu.

U Bibliji je opisano kako Bog uživa u onome što je stvorio. Prvo poglavlje 1. Knjige Mojsijeve beleži vrhunsko dostignuće božanskog stvaralaštva:

»I stvori Bog čovjeka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.« 1.Mojsijeva 1,27

I zatim je Bog čovečanstvu dao zadatak:

»I uzevši Gospod Bog čoveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga čuva.« 1. Mojsijeva 2,15

Kao i roditelj koji uživa da radi sa svojim detetom, Bog se raduje saradnji sa nama. Kao savršeno trojedino Biće, mogao je izabrati da radi sam, ali nije. Stvorio nas je na svoju sliku i uživa u nama i našem stvaralaštvu. S druge strane, Elen Vajt piše: »Shvatiti Boga i uživati u Bogu jeste najviša primena čovekovih sposobnosti.«

Iskoristimo i ovaj dan da se divimo Božjim delima, da Ga upoznamo, da uživamo u Njemu i da saradjujemo sa Njim u delu spasenja.

6. NAJBOLJI DOKAZ

»Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje.« (1. Petrova 3,15)

Zapitajmo se danas koji najbolji razlog možemo dati onima koji nas pitaju zašto priznajemo Isusa Hrista kao svog Spasitelja. Kako možemo najuverljivije svedočiti o svojoj veri?

»Budite svagda gotovi«, rekao je apostol Petar »na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje.« Grčka reč za odgovor ili odbranu je *apologia*. Ona ne znači pokleknuti i izvinjavati se nekome, već znači potkrepiti svoju veru čvrstim dokazima.

Jedan hrišćanski filozof je napisao: »Konačna provera hrišćanstva dolazi kad ga proveravamo u nečijem životu, kad testiramo obećanja koja je Bog dao, sledi li zajednički put koji je prikazan u Crkvi, vodi li novi život po Duhu.«

Nemojte misliti da zato što niste filozof ili naučnik, ne možete biti apologeta, branitelj vere. Možete svedočiti o istini i sili koju ima Jevanđelje. Vaš će život biti najbolji dokaz, najbolja odbrana vaše vere u Isusa Hrista, svakome ko vas pita zašto i u koga verujete.

I zato, neka vaša vera bude životvorna. Neka ljudi vide kakvu je promenu u vašem životu načinio Isus Hristos, zato što se potpuno pouzdajete u Njega.

7. ON OSVETLJAVA PUT

»U tami sjaji vidjelo pravednicima od dobrog, milostivog i pravednog.« *Psalam 112,4*

Misionarka koja je služila u Južnoj Americi, u Peruu, pošla je jedne večeri da poseti grupu vernika. Zнала je da se kuća u kojoj se okupljaju nalazi na visokoj steni, a staza do nje je vrlo opasna. Pošla je taksijem dokle je on mogao voziti, a zatim je krenula peške uspinjući se opasnom stazom. Noć je bila mračna, a staza vrlo teška. Kad je prošla jedan zavoj, odjednom je ugledala nekoliko vernika koji su nosili svetiljke. Pošli su joj u susret da bi joj osvetlili stazu.

Na sličan način i Bog nama osvetljava životnu stazu. Kad se pouzdamo u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja, On koji je Svetlo sveta, ulazi u naš život i uklanja tamu greha i očaja. To svetlo nam i dalje svetli te nas teši tokom tegobnih i tužnih trenutaka. Usred žalosti, nevolja, bolesti i razočarenja, Bog osvetljava stazu i bodri vernike jer im pruža nepokolebljivu nadu.

To svetlo može doći do vas kroz reči ohrabrenja drugog vernika. Ono može doći kroz čitanje Biblije i delovanje Svetog Duha, ili kao odgovor na iskrenu molitvu. Bog uvek pronalazi način da nam pošalje svetlo kad smo u mraku. Oni koji su sa Isusom ne moraju se bojati guste tame, jer je Isus videlo sveta i ako Ga sledimo odražavaćemo Njegovu svetlost.

8. GUBITAK SVEDOČANSTVA

»Vrati mi radost spasenja svojega i duh vladalački neka me potkrijepi.« *(Psalam 51,12)*

Starešina mesne crkve posetio je čoveka koji je hteo da postane član njegove crkve i upitao ga da li je hrišćanin i kakav dokaz ima za to. »O da, bio sam član crkve u drugoj zemlji«, rekao je, »i kad su mi zatražili da napišem svoje svedočanstvo vere spremno sam seo i napisao. Crkva je takođe napisala sve što je znala o meni i ja sam ta dva papira stavio u kutijicu. Pokazaću vam ih.«

I kad je čovek uzeo svoju kutijicu, bilo je jasno da je miš progrizao papirni omot, ušao u nju i uništio spomenute papire.

Ako su sve što je taj čovek izgubio bila samo ta dva papira, onda to i nije neki značajan gubitak. Mnogi pridaju veliki značaj obredu krštenja i dokumentu koji to potvrđuje, ali nikad nisu doživeli istinsko delovanje Božje milosti u svom životu.

Pravi hrišćani takođe mogu iz toga mnogo naučiti. Svoje su nekadašnje svedočanstvo »pohranili u kutijicu« i pustili da istrune. Nisu ga održavali svežim i živim u svakodnevnom zajedništvu sa Gospodom kroz molitvu i čitanje Biblije.

Ako vi spadate u tu kategoriju, zavapite zajedno sa Davidom: »Vrati mi radost spasenja svojega i duh vladalački neka me potkrepi«, jer je danas dan Božjeg posebnog prisustva.

9. PAUČINA

»Kako će, dakle, prizvati koga ne verovaše? A kako će verovati koga ne čuše? A kako će čuti bez propovednika?« *(Rimljanima 10,14)*

Priča govori o slikaru koji je trebalo da naslika trošnu crkvu. Umesto da je naslikao crkvu koja se urušava od starosti, naslikao je veličanstvenu savremenu građevinu. Kroz prozore se mogla videti zbirka zavetnih darova koje su tu doneli vernici. Iznad toga se nalazila kutija na kojoj je bio istaknut natpis: »Za misiju.« Nažalost, ta kutija je bila prekrivena paučinom.

Crkva ili pojedinci čije srce i život nisu uključeni u misiju na putu su da postanu ruševina. Možda smo uključeni u mnoge dobre poduhvate u crkvi ali je naša energija pogrešno usmerena ukoliko je ne koristimo tamo gde Bog želi.

Bog je tako zamislio evangelizaciju celog sveta da je svaki vernik od životne važnosti. Svi trebalo da se molimo Gospodaru od žetve da pošalje poslanike na žetvu svoju.

Neki će verovatno čuti lični poziv da budu propovednici jevanđelja, dok će drugi biti pozvani da koriste svoja sredstva i darove na drugi način, ali svi moraju paziti da se ne nakupi paučina na njihovom poslanstvu. Bog je na nas stavio odgovornost i dao nam zadatak, a

nebrojeno mnoštvo propada jer im niko ne govori o Bogu. Pitaš li se svakog dana: Šta da činim Gospode? Poznajmo šta je volja Božija i tražimo silu Duha Svetoga da volimo, želimo i činimo kako je Isus činio.

10. PREOBRAŽAJ

»A kad idah i približih se k Damasku, dogodi mi se oko podne da me ujedanput obasja velika svjetlost s neba.« (Dela 22,6)

Prikazani događaj iz Savlovog života na neki se način tiče i svakoga od nas. Dokle god smo živi, naš je život nalik na putovanje – putovanje bez zaustavljanja. Pritom je najvažnije pitanje: koje je naše odredište?

Savle je bio obrazovan čovek, teolog koji je potpuno poznao jevrejske zakone – ali je ipak bio na pogrešnom putu. Kao strogi farisej smatrao je da mu je dužnost da progoni hrišćane. Čak je mislio da time služi Bogu. Zbog toga je i krenuo na put za Damask. Ali, Isus Hristos ga je zaustavio na tom putovanju. Zaslepila ga je svetlost sa neba, što ga je onesvestilo pa je shvatio da je zastranio i da je na putu propasti. Taj je događaj od Savla načinio drugu osobu, Pavla. Dogodila mu se potpuna i temeljna promena. Od neprijatelja Isusa Hrista postao je Njegov verni sluga; njegova mržnja pretvorila se u gorljivu ljubav, a fanatizam u istinsku pobožnost.

Svako na svetu trebalo bi da iskusi takav preobražaj, što Biblija naziva obraćenjem. Ono se pokazuje kao napuštanje puta samovolje kako bi se sledio Isus; kao napuštanje širokog puta koji vodi u propast i hod uskim putem života. Čak i ako Bog ne učini čuda kao sa Pavlom, On nas svejedno dovodi pred svoje lice. Može nas peći savest ili se možemo naći u ozbiljnim okolnostima u kojima ćemo shvatiti koliko je isprazan život bez Boga. Bog nam govori na razne načine, ali samo za one koji se odazovu Njegovom pozivu, počinje novi život.

11. PASTI NA STENU

»I svi jedno piće duhovno piše; jer pijahu od duhovne stijene koja iđaše za njima: a stijena bješe Hristos.« (1. Korinćanima 10,4)

Ako proučavate simboliku stene ili kamena kroz Sveto pismo, pronaći ćete da je to simbol Isusa Hrista. U dane izlaska Izrailja iz Egipta i putovanja u Hanan, vidimo Mojsija kako udara stenu. Stena je predstavljala Hrista. Naš današnji tekst kaže nam u veoma malo reči: »A stena beše Hristos«. Isus je upotrebljavao poređenje sa stenom i govorio o neophodnosti da gradimo na steni umesto na pesku. (Matej 7,24.25)

Pavle kaže da temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, Isusa Hrista. Isus je u Pismu kamen od uglja.

Isaija 8,13-15 kaže da će Gospod biti »kamen spoticanja«, i »stena sablazni«.

Psalam 118,22 isto se odnosi na Stenu. Isus je navodio iz Starog zaveta u Mateju 21,42-44 kad je rekao: »Zar niste nikada čitali u Pismu: kamen koji odbaciše zidari, onaj posta glava od uglja; to bi od Gospoda i divno je u našim očima. I ko padne na ovaj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.«

Svakome od nas danas ponuđen je izbor. Da li birate da padnete na Stenu ili da Stena padne na vas? Ako ne znate šta znači pasti na Stenu, doći će dan kada ćete se moliti gorama i kamenju da padnu na vas i da vas sakriju od Božjeg lica. Postoje samo dve mogućnosti - pasti na Stenu ili da Stena padne na tebe. Padanje na Stenu je jedan značajan izraz. Šta on znači? Rimljanima 9,33 objašnjava šta padanje na Stenu znači: »Evo mećem u Sionu kamen spoticanja i stenu sablazni; i koji ga god veruje neće se postideti.« Šta je ovde u pitanju? U Rimljanima je objašnjeno da se to da li ću pasti na Stenu ili će Stena pasti na mene tiče vere i dela. To je tako jednostavno.

Ako pokušavam da vodim dobar život svojim sopstvenim naporima i ne znam šta znači verovati Njemu za spasenje u svim njegovim vidovima, na kraju ću biti odbačen kao neko koga Bog ne poznaje, odnosno Stena će pasti na mene. Dopuštanje Bogu da me osvedoči u moje slabosti i nesposobnost da sam dosegnem večni život svojim zaslugama, da u meni razgori veru u Hrista kao žrtvu zamene za moje grehe i da mi snagu da pobedim tamo gde sam ne mogu, budeći u meni ljubav prema dobru i odbojnost prema zlu koje je deo moje prirode, predstavlja u stvari padanje na Stenu i umiranje svome JA. Mnogi će na kraju reći: »Gospode! Gospode! Nismo li u ime Tvo-

je prorokovali, i Tvojim imenom đavole izgonili, i Tvojim imenom čudesa mnoga tvorili?» (Matej 7, 22)

Međutim, odgovor će biti: »Nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje«. (Matej 7,23)

Otvorimo zato danas svoja srca i odbacimo sve idole koje u njima krijemo. Neka Bog završi započeti posao.

12. PROMENA ODEĆE

»Koji pobijedi on će se obući u haljine bijele. (Otkrivenje 3,5)

Jednom je živio veoma bogat čovek. Njegovo bogatstvo bilo je tako veliko da su nedostajale reči da se ono opiše. U njegovom susedstvu živio je siromah koji je bio siromašan upravo toliko koliko je bogataš bio bogat. Siromah nije imao ništa. Odeća mu je bila pocepana i prljava. Patio je od nehranjenosti. Nije imao kuću, čak ni kolibu koju bi mogao smatrati svojom, pa je bio prinuđen da provodi dane i noći umotavajući se u krpe, kako mu ne bi bilo hladno.

Bogataš je uočio potrebu svog jadnog suseda i odlučio da mu pomogne. Rekao je siromahu: »Ti si u vrlo jadnom stanju. Potreban ti je dom u kome bi se zaklonio. Potrebna ti je hrana i odgovarajuće odelo. Ako dođeš k meni, daću ti sve što ti je potrebno i još mnogo više.«

Međutim, umesto da dođe bogatašu, siromah se ustručavao i nije smeo ni da se približi. »Ne mogu ti doći u kuću u ovakvoj odeći. Obrukaću te kod tvojih domaćin ako me vide u ovakvoj bedi.« »To je istina«, složio se bogataš, »ali tu je odeća koju ćeš promeniti, koju ti dajem, ako dođeš i prihvatiš je. Tada ćeš biti sasvim prikladno odeven da dođeš u moj dom.«

Kad nam Hristos nudi odeću svoje pravde, da njome pokrije prnje naših greha, mi je moramo prihvatiti kako bi nam koristila. Bogataš se mogao postarati za dovoljno odeće za ceo grad, ali ako bi siromah odbio da je obuče, ona mu ne bi koristila.

Postoje uslovi spasenja - uslovi za ulazak u nebeske stanove. Moramo biti prikladno odeveni - obučeni u odeću Hristove pravde - da bismo tamo ušli; moramo se pokajati; moramo imati novo srce: moramo

da budemo poslušni. Ali uz sve zahteve koje je Bog postavio, On se postarao i za darove kojima ćemo ispuniti te zahteve, ako ih samo prihvatimo. Bog nikada ne šalje račun a da ne obezbedi dovoljno novca kojim ga možemo platiti. Mi se moramo pokajati pre nego što nam može biti oprošteno. Ali ako dođemo Njemu, On će se postarati za dar pokajanja, i kada ga prihvatimo, mi smo opravdani. Ta istina je još jedna od onih koje otkrivaju Isusa. On ne želi da iko pogine, već da svi dođu u pokajanje.

13. SVEDOCI DOVEKA

»Jer znate blagodat Gospoda našega Isusa Hrista da, bogat budući, vas radi osiromaši da se vi njegovim siromaštvom obogatite.« (2. Korinćanima 8,9)

Možeš li sebi predstaviti trenutak kad ti jednoga dana na nebu bude došao anđeo i rekao: »Da li bi voleo da podeš na put sa mnom?«

Ti odgovaraš: »Naravno. Gde idemo?«

»Postoji mala planeta, tamo pri kraju svemira, na kojoj bi želeli da čuju šta to znači biti otkupljen sa izgubljenog sveta«, kaže ti tvoj anđeo. »Ja ne mogu to da im objasnim. Ali pokazaću ti kako da stigneš tamo.«

Da li biste bili zainteresovani? Zakon službe je zakon svemira. I mada na nebu neće biti lekara, i sve uprave groblja će ostati bez posla, a i mnogih drugih poslova koje na Zemlji poznajemo neće više biti, hrišćansko svedočenje nastaviće se kroz svu večnost. Anđeli nisu nikada osetili kakvu radost donosi spasenje. A ako je davanje osnov nebeskog zadovoljstva, tada nas neće boleti da sa njim počnemo sada i ovde, zar ne?

Ako je moj prvenstveni motiv da sam pokušavam nekako da zadobijem nebo, moguće je da uopšte nisam hrišćanin. Onaj koji je stvarno postao učesnik Hristovog duha više je zabrinut za spasenje nekog drugog nego za svoje sopstveno. Setimo se Jude koji je postao jamac za svog brata Venijamina. Kad je pomislio da bi Venijamin mogao

postati rob u Egiptu i kakav bi to bol nanelo njegovom ocu, ponudio se da zauzme Venijaminovo mesto!

Setite se Mojsija dok je vodio izrailjski narod iz Egipta! Bog je predložio da pogubi nezahvalne pobunjenike a da od Mojsija načini veliki narod. Mojsije je bio voljan da se odrekne svog sopstvenog večnog života samo da bi spasao narod koji je voleo.

A Isus, najveći davalac jemstva, nije nebo držao poželjnim dok smo bili izgubljeni, već je krenuo na dugo i skupo putovanje, da bi nama osigurao mesto na nebu. To je duh Njegovog nesebičnog davanja koji su pokazali Juda, Mojsije i celo Nebo. Ta spremnost da pođemo i radimo nesebično za večno dobro drugih naša je velika potreba danas.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2011.
Za internu upotrebu